

TEREMTŐ LÉLEK

LEVÉL A VERESEGYHÁZI KATOLIKUS EGYHÁZKÖZSÉG ÉLETÉRŐL

X. évfolyam 6. szám

2010. június

SZENT PÉTER ÉS PÁL APOSTOLOK ÜNNEPE - JÚNIUS 29.

Jézus mondja Péternek: „Te Szikla vagy, és én erre a sziklára építem egyházamat” (Mt 16,18-20) "Legeltesd bárányaimat!" (Jn 21, 15-17)

„Uram, te egyszer megtanítottál a hullámokon járni, vezess most biztos lábbal át ezen a kőtengeren, amely felé közeledem" - így imádkozott az apostol, amikor az ostiai kikötő felől vezető úton Róma felé vándorolt. Nemsokára átlépte Péter a hatalmas kaput, amely mögött a város lármája zúgott. Pazar pompájú hófehér márványpaloták emelkedtek előtte. Pár utcával odébb azonban a nyomor lakott fojtogató, szűk utcákban. Mindenütt a szorgos nyüzsgés. Az emberek arcába tekintve

meglátta bennük a rohanást a boldogság és a haszon után, de a munkának és a gyakran reménytelen életnek a nyomasztó terhét is. Hogyan fogjon hozzá ebben a városban a keresztről szóló tanítás hirdetéséhez?

A zsidó negyedben kezdett prédikálni. Sokakban kihalt már a lelki dolgok iránti érzék, ők csak lenézően mosolyogtak különös honfitársukra. Mások azonban fölfigyeltek a galileai halász szavára, mert vigasztalóan és boldogítóan érintette lelküket. Itt is, ott is föllobbant egy-egy szikra."

Pál, a népek szent apostola, aki „Isten kiválasztott eszközeként" szóval és tettel utat tört az evangéliumnak a világban. Mint minden nép apostola a birodalom egész területét a maga missziós területének tartotta (vö. Róm 1,14; 15,16). A nagyvárosokat választotta ki az egyes tájak középpontjaként, és remélte, hogy maguk a megtértek viszik tovább az evangéliumot. Meghívásával együtt Pál fölismerte, hogy az evangéliumnak a pogányok közötti hirdetése az ő feladata. Ez a tudat szinte kényszerként nehezedett rá (vö. Gal 1,16; 1Kor 9,16). A hit útja lett életének témája. Megtérése után „azonnal" (Gal 1,16)

megkezdte a missziót, először Arábia területén (Damaszkusztól délkeletre), majd visszatért Damaszkuszba. Jeruzsálemmel csak később - „három év után” - vette föl a kapcsolatot. Több éven át működött Pál Szíriában és hazájában, Kilikiában (Gal 1,21). Lehetséges, hogy az ApCsel 13. és 14. fejezetében elbeszélte missziós utazás erre az időre esett.

Forrás: Pápai Missziós Művek honlapja (www.papaimisszio.hu)

ÖRÖKFOGADALOM

Szentháromság vasárnap délután templomunk megtelt idősekkel és fiatalokkal, papokkal és családokkal. Egy cél hozta őket ide: a szeretetük Jézus iránt. Az Opus Sanctissimae Trinitatis (OST) Közösség tagja, *Jácinta Vaokakala nővér* örökfogadalmat tett. A társult tagok csoportjában akik újonnan érkeztek, egy évre, a többiek egy, kettő, illetve három évre újították meg odaszánásukat fogadalom formájában az *Úrnak, Beer Miklós püspök atya és Gável Henrik atya* előtt.

A *Szentháromság Műve* Közösség tagja, *Jácinta nővér* a szentmise elején emlékeztetett: "Azért vagyunk ma itt, mert az Úr létrehozta az Opus Sanctissimae Trinitatis Közösséget a papok megújulásáért! Mi is szeretnénk ebbe becsatlakozni, mert tetszik nekünk Jézus ötlete. Köszönöm, hogy az Úrnak akarjátok a szereteteteket adni, mert egyetértetek azzal, hogy Jézus meg akarja újítani az ő papjait! Ehhez kérjétek ebben a szentmisében a kegyelmet!"

Dr. Beer Miklós váci megyéspüspök, aki a közösségnek otthont adott az egyházmegyében, a veresegyházi egyházközség területén, homíliájában így fogalmazott: "Ez a közösség reménység, hogy megértsük az Úr akaratát az egyházban." Aktuálpolitikai párhuzammal folytatva kifejtette, hogy az egyháznak is megvan az "aktuálpolitikai híre", amely két létkérdésben foglalható össze: a papság és a közösségi egyház kérdése. Buzdított, hogy közösen keressük a Jóisten szerinti egyház képét. Utalt a papképzés mai krízisére is, amelyből a kiutat, a megtisztulást egyedül Krisztus főpapságának tükrében látja lehetségesnek

"Nehéz a múltból cipelt intézményi keretből kiszabadulnunk" - folytatta az egyházra vonatkoztatott gondolatait a püspök, felhívva a figyelmet arra, hogy a Szentháromság misztériumából megsejtjük, hogyan képzeli el Jézus az egyházat. Jézus főpapsága pedig iránytű ahhoz, hogyan képzeli el Jézus a papságot és annak teljes megtisztulását. Végül megköszönte a közösség és a társult tagok csoportjának fogadalmasainak, hogy ezt keresik és ezért hoznak áldozatokat, szánják oda az életüket.

A közösség vezetője, *Gável Henrik atya* egymás után szólította a fogadalmat tevők csoportjait, illetve a fogadalmukat megújítókat. Az OST közösség tagja, *Jácinta Vaokakala* nővér örökfogadalmat tett. *Tóth József Miklós* és *Lengyel Zsolt atya* papi társult tagokként tettek fogadalmat, ahogyan *Gável Henrik atya* is. Az ünnepi szentmisén az

Eucharist együttes két tagja, valamint *Pádár Imre* orgonán, mint fogadalmas társult tagok szolgáltak. A tonga-szigeteki *Jácinta* nővér segítőivel, az ottani szokás szerint, felajánlaskor virágfüzérrel díszítette a papokat, köztük *Beer Miklós* püspök atyát is.

A szentmise és a fogadalomtétel idején szakadt az eső, kilépve a templomból sütött a nap, kisvártatva a szivárvány is feltűnt az égen, mintegy az Úristen szeretetének és kegyelmének kifejező jeleként. *"Hiszem, hogy teljes odaadásomon keresztül, imáim és áldozataim felajánlása által megújítod és megszenteled papjaidat és rajtuk keresztül az egész világot. Ezért szívből akarom, hogy te legyél mindenem mindenben."* - visszhangoznak mindnyájunk számára a fogadalom során kimondott elköteleződés szavai.

Forrás: *Gável András* írása a Váci Egyházmegyei Karitás honlapján (www.caritas-vaciegyhazmegye.hu)

PÜNKÖSD VIGÍLIÁJA A HEGYEN - 2010

Szentlélek Úristen. Az egyetlen Isten, a harmadik személy. Egylényegű a Teremtővel, egylényegű a Megváltóval. De mint személy, önálló, hogy jobban megvalósulhasson hármuk között a szeretet tökéletes

összhangja. Ezért hívtuk Őt, ezért hívjuk Őt, ezért fogjuk is hívni Őt. Mindig állandóan. Minden nap, egész évben. S akkor és ott, Pünkösdkor különösen is hívtuk, legyen velünk. Hiszen ha külön ünneppel is rágondolunk, akkor számunkra még jobban megmutatkozik az Ő fontossága. Miért is hívjuk? Ott a hegyen, Pünkösöd vigíliáján este-éjjel miért imádkoztunk? Hogy jöjjön el, jöjjön hozzánk, költözzön belénk, lakjon bennünk, legyen velünk, ne hagyjon el minket, vezessen bennünket, vezérelje utunkat, óvja lépteinket, tartson minket a helyes úton együtt az Atyával és a Fiúval (természetesen), vagyis terelgessen a valódi és mély szeretet útjára, s onnan ne engedjen letérni. Ha néha mégis letérnénk, engedjen visszatalálni, irányítsa döntéseinket, gondolatainkat, imáinkat, imádkozó szavainkat, Őáltala adhassunk hálát mindenért, Vele dicsérhessük a Szentháromságos Istent! Miért kell hívni? Anélkül nem akarna eljönni? De Ő anélkül is akar, nekünk van szükségünk arra, hogy hívjuk, hogy így mi kerüljünk közelebb a mennyeihez (hisz Isten maga mindig közel van hozzánk, még akkor is, ha eltávozzunk). És különlegesen is kértük a Szentlelket, áldja meg Veresegyházat, áldja meg Erdőkertest és Órbottyánt is, ahol papjaink még szolgálnak. Mindhárom településről érkeztek hívek (sőt még Szadáról és Gödöllőről is), akik velünk együtt dicsőítették az Úr szent nevét, s énekelték: „Jöjj, Szentlélek, jöjj közénk, hozz a mennyből tiszta fényt!” Ráadásul fönn a hegyen (földrajzi szempontból csak domb, de nekünk a margitai csúcs hadd minősüljön hegynek) láthattuk, hogy alattunk hever Veresegyház, Órbottyán, látszanak az esti sötétben kigyúló fények, csodás már festői szempontból is. Erdőkertes ugyan nem látszik nagyon onnan, de imáinkban hozzáképzeltük. Énekeinkkel hívtuk a Szentlelket, és saját szavainkkal is imádkoztunk hozzá. Dicsértük az Isten nagyságát, hálát adtunk neki településeinkért, híveinkért, egyházközségünkért, kisebb közösségeinkért, papjainkért, családjainkért, és a szeretetért, mely csak Őáltala lehetséges módon valósulhat meg igazán. Aznap végig rossz idő volt, előtte hosszasan órákig zuhogott az eső is, de épp estére, amikor terveztük az összejövetelt, az Úristen elzárta az égi vízcsapokat. Jelen voltunk ifjak, középkorúak, idősek, gyermekek. Nők, férfiak. A Dicsőítő Csoport vezette az imát, a Kájoni Kar néhány tagja vezette a zenét, de mindannyian együtt imádkoztunk - énekelve is, csöndben is, magunk mondataival is. Még a jelenlévő gyermekek közül is többen imádkoztak hangosan, saját szavaikkal. Nagyszerű volt megélni az egységet, hogy ugyanazért imádkozunk együtt. Valóban

jelen volt az Úristen. Persze, mindenütt mindig jelen van, de különlegesen is érezhettük sugárzását, jóságát, kegyelmét. Ha csak visszagondolunk a hegyi pünkösöd-vigíliai imára, továbbra is áldjuk az Istent, s kérjük, hogy az Atyával és a Fiúval összhangban a Szentlélek maradjon velünk, vigasztaljon bennünket, vezesse utunkat! Úgy legyen, ámen!
Deme Csaba

U.i.: Számomra külön öröm volt a fentiekén túl, hogy a kereszt tövénél bográcsozó két idegen család, és a már évek óta ezidőtájt fent rádiózó amatőr csoport nem vette rossz néven hangos imánkat. Az elején bemutatkoztam nekik, és meghívtam őket is az imára. A két család szabadkozott, hogy „elfoglalták” a kereszt tövét a bográcukkal, és hogy nekünk „csak” a kopjafa marad. Ígérték, hogy mindjárt végeznek és elmennek. Végeztek, de nem mentek el. Sötét éjszakáig velünk maradtak, és fáklyáinkkal a kezükben csatlakoztak hozzánk. A rádiósok közül pedig 4-5 terepszínű egyenruhába bújt katona tette ugyanezt. Egyik társaság sem volt hívó, de a felénk is figyelmes szeretet, és a sötétben fáklyafénynél imádkozó kb. 40 fős csoportunk vonzotta őket. Nagy az Úr! Bízom benne, hogy ezen az estén általunk egy lépéssel őket is közelebb tudta vonni magához. Balázs atya

„ENGEDJÉTEK HOZZÁM A GYERMEKEKET” (Mt19,14)

Tizenhat évvel ezelőtt, mikor kezdtünk szülővé válni, nagyon foglalkoztatott a kérdés, hogyan fogjuk tudni hitre nevelni a gyerekeinket, hogyan tudjuk őket úgy vezetni, hogy nyitott szívvel várják Jézust, észrevegyék jelenlétét, és növekedve ők is meg tudják hozni a döntésüket Jézus mellett.

Abban biztosak voltunk, hogy egyedül ez nem megy, természetesen a hit kegyelmi ajándék, de elősegíteni biztosan tudjuk. Amíg kicsik voltak, elegendő volt a családi fészek, a beszélgetések, a közös imák. Ez még könnyen is ment, nehézséget a szentmise okozott, igen távol álltunk az „engedjétek hozzám” helyzetétől. Próbáltunk mindent bevetni annak érdekében, hogy örömmel jöjjenek, de ez sokszor nem sikerült. Néha a biciklizés kedvéért jöttek, vagy „megvesztegettük” őket, hogy a mise után választhatnak a péknél, Gondolom, minden kicsi gyerekes szülő keresi a jó megoldást.

Mikor a legidősebb gyermekünk elsőáldozós korba ért, és a szülőin próbáltam megtudni a titkot a befogadó csoport tagjaitól, hogyan

Őrizhetjük meg a gyermekeinket a hit útján, ismét elhangzott a mondat: engedjétek hozzám a gyermekeket, Fendler Oszi idézte. Ne kényszerítsétek hozzám, nem azt mondja Jézus, hogy minden fondorlatot bevetve hozzátok hozzám a gyermekeket. Egyszerűen, engedjétek. Ez azt jelenti, hogy a gyerekeink akarjanak menni, azt segítsük elő, hogy megérezzék Jézus szeretetét. Nekünk a közösség volt a megoldás. A templomban találkozni lehetett azokkal a gyerekekkel, akiket nagyon szeretnek, és máshol játszani is szoktak. Ezt reméltük is, ezért is váltunk a családi közösség tagjaivá. Nagyon sokat segített Balázs atya elsőáldozós hittanja, ahol a gyerekek elköteleződtek a rendszeres ima és gyónás mellett. Az idén azonban nagyon különleges módon élhattük meg Jézus hívását: engedjétek hozzám a gyermekeket. Néha már kicsit úgy éreztük szülőként, hogy már megint, Uram?

Három fiunk végigjárta a ministráns képzőt, ahol Richter Attila nagyon nagy szeretettel, figyelemmel vezette be őket ebbe a különleges szolgálatba. Az első ministrálás utáni arcokat soha nem fogjuk elfelejteni. Tele volt a szemük a találkozás örömeivel, Jézushoz voltak egészen közel! Ezt meg is fogalmazták. A legnagyobb gyermekünknek személyes találkozást jelentett Jézussal az ifisek lelki gyakorlatja, itt is Attilának a köszönet a kísérésért. A lelki gyakorlat után azt mondta, hogy végre mer igazán imádkozni, nem is tudta, hogy ő is tud! Megtalálta a saját hangját az Úrral való beszélgetésben. Két kisebb fiunk a felsős közösség elválaszthatatlan tagja, péntekenként alig érnek haza, már rohannak is tovább, hogy a plébánián találkozhassanak kortársaikkal, az ő igazi közösségükkel. Köszönet Misinek, Lucának és Jácinta nővérnek, hogy segítik őket a közösséggé válás útján.

Nagy öröm az is, hogy legkisebb gyermekünk előtt is nyitva az út, már alig másfél évesen is tudja, mit jelent a baba-mama, ahol őt várja a többi apróság, akikkel reményeim szerint évek múlva is testvéri közösségben élhet.

Úgy érzem, ebben az évben nagyon sok örömet, ajándékot kaptunk, igazán csak engednünk kellett a gyermekeinket. Nagyon sok lehetőség volt a plébánián a találkozásra, komoly lelki programok és kötetlen játékok alkalmával is. Igazán méltó zárása volt

az évnek a gyereknapi, ahol a szokásos vidám hangulatban az idén több korosztály, kisebb közösség érezte jól magát.

Nem is igen tudunk nyári szünetet hirdetni, hiszen a gyerekek keresik egymást, minden csütörtök délelőtt a plébániakertben fogunk találkozni, egyéb napokon pedig könnyen előfordulhat, hogy valamelyikünk azon veszi észre magát, hogy már megint 8-10 gyerek szaladgál az udvaron.

Köszönjük, hogy nekünk csak engednünk kell a gyermekeinket hozzád Urunk!
Prehoda Éva

VÉRADÁS

A Családos Közösség gyereknapijának egyik „legnépszerűbb” programja idén is a véradóbusz volt – legalábbis a felnőttek körében. Már nyitáskor sorba kellett állni, de a szakszemélyzet igen nagy hozzáértéssel végezte az ilyenkor kötelezően előírt vizsgálatokat, vércsoport-meghatározást. Bár vért adni nem anyagi érdekből, vagy teljesítményhajszolásból megy az ember; azért nekem mindenképpen jubileumi volt az alkalom, ez volt ugyanis az 50. véradásom.

A kötelező vizsgálatok után máris mehettünk a buszba, amelyben a nagyhatásfokú klímának köszönhetően a kánikula ellenére is kellemes volt a hőmérséklet. És máris jöhetett a „csapolás”; felkarelkötés, vénástű, speciális zacskók. A vér és véradás csodája. Segíteni egy balesetben megsérült, vagy kórházban műtött embertársunkon. Másképp ugyanis sok esetben nem lehet. A tudomány a mai napig adós a művér előállításával; egy-két paraméter kivételével még csak hasonló összetételt sem sikerült létrehozni. Marad hát az önkéntesen felajánlott élő anyag, a Vér. Aki Vért ad, az Életet ad. Jézus is megtette – sokakért. Ezúton is kérem Őt, hogy adja meg számomra, hogy a mai törvények által megszabott 65 éves koromig adhassak vért – utoljára majd a 100. alkalommal!
HoGy

Ezen a vasárnapon az 59 véradó 177 élet megmentéséhez járult hozzá.
(A szerk.)

AKIT BULDÓZERNEK HÍVTAK

Talán sokan látták ezt a Bud Spencer (Piedone) főszereplésével 1978-ban készült filmet, melyben a széria többi darabjához hasonlóan a nagydarab főhős hatalmas pofonjai segítségével vitte győzelemre a „jót”. Az azóta is uralkodó korszellemnek megfelelően, harsány volt, durva, bár a filmtörténelemben az enyhébbek közül való. A következőkben nem filmesztétikai fejtegetésekbe bocsátkoznék, hanem egy olyan emberrel való találkozásról osztanám meg élményeimet, aki az előbb említett „hőssel” szemben idős, testben megtört, de sziporkázó szellemmel és a mindennapokban megélt hitével hirdeti a JÖT.

Június második hétvégéjén volt vendégünk Nemes Ödön jezsuita atya, akinek hírére zsúfolásig megtelt a Pio otthon. Sokan ismerték írásai, könyvei alapján; sokan hallották hírét és néhányan személyesen is találkozhattak már vele, de mindannyian nagy izgalommal és szeretettel vártuk. A beszélgetés apropója a közelmúltban megjelent új interjúkötete volt, de azt kérte, hogy arról beszélhessen, ami minket foglalkoztat. Az első kérdések nehezen érkeztek, de amint a hallgatóság megérezte Ödön atya válaszaiban a bölcsességet és a szeretetet, áramlani kezdtek a kérdések. Néha csak néhány szó, egy-egy rövid mondat volt a válasz a kérdésekre, de azok nem sablonok voltak, hanem érződött a figyelem, a ráhangolódás. A beszélgetés során megtapasztalhattuk a feszült figyelmet, a finom humortól fakasztott nevetést és a döbbszent csendet is. Ugyanattól a halkszavú embertől, aki egyszerre szórakoztatott és tanított minket. Nem nagy szavakkal tette, hanem élete példájával, megélt hitének tapasztalataival, az Istenhez fordulás őszinteségével. Minden

mondatában ott volt a hit ereje, akár betegségről, halálról, bánatról vagy örömről beszélt. Reményt adott a betegeknek, nem hiút, hanem hitből fakadót, súlyos betegségeihez való hozzáállásával.

„Ha olyan körülményekbe kerülsz, amin nem tudsz változtatni, akkor kérd Isten erejét, hogy megtaláld a helyes hozzáállást az adott valóságokhoz. Ha imában kéred az éleslátás kegyelmét, hogy értéket és értelmet tudjál felfedezni a keserves helyzetekben. Ezt én többször megtapasztaltam életemben:

éhségben, börtönben, betegségben, kirekesztettségben, kiszolgáltatottságban és más nehézségekben is mindig segített Isten értéket találni.,,

Minden jelenlévő korosztálynak példát adott a halálra való helyes készülésből, hiszen ő már 20 éves korában elkezdte azt. De hogy vidámabb dolgokról is szó essék, őszintén meglepett mindenkit azzal, hogy már túl a nyolcvanadik életévén a betegsége miatt megnövekedett „szabadidejét” blogok (internetes napló) írásával kezdte tölteni. A válaszokba gyakran szótt japán történeteket, hiszen életének jelentős részét a szigetországban töltötte. Ezek közül csak egyet idéznék a végén, hogy az írás címe is érthetővé váljék. Japánban óriási energiákat fordított a munkájára, a tanulásra, a tanításra és ezt a környezetétől is megkövetelte. Ezért tanítványai kis szemtelenséggel, de kellő tisztelettel csak Buldózernek nevezték.

FZ

Ui. Ödön atya legújabb blog bejegyzése A vágyak embere címmel a www.jezsuita.blog.hu oldalon olvasható.

A Veresi Városi TV június 17-i adásában látható képes beszámoló a találkozóról és rövid beszélgetés Ödön atyával. (www.veresi-tv.hu)

IMÁDKOZZUNK SZERZETESEINKÉRT!

A katolikus egyház június 12-én Szűz Mária Szeplőtelen Szívéről emlékezik meg. De a magyar katolikus egyház még azon szomorú és fájdalmas eseményről emlékezik meg ami június 12-én sújtotta. Ugyanis a Magyar Katolikus Egyház szerzetesrendjeit 1950.június 12-én oszlatta fel a kommunista diktatúra. A kommunista terror állam ezen intézkedése az egész Magyar Katolikus Egyházat agóniába sújtotta. 59 szerzetesrendet tiltottak be és csak négyet hagytak meg. Azok működését is szigorú korlátok közé szorította az állam. Ezenkívül minden negyedik szerzetes, és apáca (szám szerint 2800-at) börtönbüntetést vagy internálást szenvedett (és ezekben az adatokban nincsenek benne a világi papokat ért retorziók). Az esemény hatvanadik évfordulójára emlékeztek meg szentmise keretében a szerzetesrendek Erdő Péter prímás érsek vezetésével a Budai Ciszterci Szent Imre templomban. (Gondviselés szerűen én is valahogy ott találtam magam.) A bíboros homíliájában megemlítette a két emlékezésnek sajátos közös lelki, teológia mélységei vannak. Szűz Mária életének fő eleme a csönd volt. A názáreti élet a világtól való

elkülönülés példája. Így juthatott alkalom az imára az elmélyedésre és Istenre gondolásra. Ugyanis tudjuk, hogy a 12 éves Jézus esetéről az evangélista azzal zárta le az elbeszélést, hogy Mária elgondolkozott a történeteken. Másutt olvassuk, hogy a szívébe véste Jézus szavait (Lk2,51). Ez egy fajta személyes odafordulása volt Máriának, hogy a gyermek Jézusban Istent szemlélje. A szerzetesség ugyanúgy Mária példáját követve akarja Istent szemlélni. Ezért fő jellemzője és karizmája a szerzetességnek az imádság és a csönd, lényeges eleme pedig a világtól való bizonyos fokú elkülönülés. A bíboros továbbá kiemelte: a meghurcolt szerzetesek Szűz Mária példáját követve osztozhatott Krisztus titokzatos szenvedésében. Szűz Mária szívét ugyanis tör járta át Krisztus kálváriájának napján és azon sok szerzetes szívét is, akik szenvedésük mellett is hűségesek maradtak hivatásukhoz. Hűségük és tanúságtételük minden keresztény ember számára követendő példa. Krisztus követésének a példája. Negyven év kommunizmusa jóllehet nem tudta kipusztítani a szerzetességet, a helyreállításuk még nem fejeződött be.

Külön nehézség, hogy nagymértékben csökkent a szerzetesi tagok létszáma számos rendben még az utóbbi két évtizedben is. (A legnagyobb hazai szerzetes közösségnek, a ferenceseknek 1997-ben 162 tagja volt, ma csupán 113-an vannak). Ám ahogy Erdő Péter bíboros is rámutatott, figyelemmel kell kísérnünk szerzetesközösségeink életét és fejlődését, imádkozzunk megújulásukért, erősödésükért. A mi szívügyünk is kell, hogy legyen az ő megújulásuk, hogy az ő megszentelő életük-karitatív és szociális munkájuk valamint csendes, imádságos életformájuk továbbra is áldás lehessen az egész magyar nép számára. Ehhez kérjük Szűz Mária anyai szeretetének közbenjárását. Különös segítsége legyen minden magyar szerzetes, egész Egyházunk és az egész magyar nép számára. Ámen.

Szabó József

A Magyarországon működő szerzetesrendekről a legteljesebb áttekintést és információkat a www.katolikus.hu honlapon a szerzetesrendek menüpont alatt találhatnak az érdeklődők. Innen elérhetők a saját honlappal rendelkező rendek oldalai is. (A szerk.)

Gurul a kocka!

Egyik nap az Ikeába mentünk vásárolni. Ez egy egész napos, fáradságos „program” volt, mindannyiunk türelmét igencsak próbára tette. Már éppen az utolsó fázisban voltunk, a megvásárolt ágyat igyekeztünk rögzíteni a kocsink tetején, amikor a mellettünk parkoló kocsni tulajdonosa egy hatalmas nagy fonott székkal megérkezett. A fiatal hölgy egy két év körüli kisfiú társaságában próbálta a megvásárolt dolgait bepakolni a kocsni csomagtartójába. Az óriás karosszékkal azonban sehogy sem boldogult. A testvérem abba hagyta az ágy rögzítését, és megpróbálkozott a lehetetlennel, valahogy betuszkolni a fonott széket az amúgy elég kicsi belterű kocsiba. Hát nem sikerült! A beszélgetés közben kiderült, hogy a hölgy gödöllői, így néhány perces beszélgetés után felajánlottuk, hogy ha gondolja, a mi csomagtartónk hátuljába befér a szék, és szívesen hazaszállítjuk, hiszen veresiek vagyunk. A hölgy nagyon boldog volt, és elfogadta a segítséget. Már Fót környékén jártunk, amikor a kisfiam megszólalt a kocsiban: „Milyen jó, hogy éppen emellé a néni mellé parkoltunk, így most segíthetünk neki. És ma reggel épp azt dobtam, hogy „Mindenkire szeretek”. Ez a néni is beletartozik a Mindenki-be.” Akkor és ott nagyon átéltük a másíknak való segítség örömet. És már egyikünk sem érezte a fáradságot.

Lilu

SZERETETSZOLGÁLAT

„Velem tettétek” Mt 25, 40

KÖSZÖNET

Hálásan köszönjük a május 30-ra meghirdetett tartós ételmelegítőszerre hozott adományokat. Ebből öt helybéli egyedül élő és egy helybéli családot tudtunk támogatni. Áldjon meg a Mindenható minden nagylelkű adakozót!

SEJT KRISZTUS TESTÉBEN

A statisztikák szerint a Föld közel hétmilliárdos népességéből mintegy kétmilliárd keresztény vallású. Ennek valamivel több, mint fele, kb. egymilliárd a római katolikus (azaz hozzávetőlegesen minden hatodik ember ezen a bolygón). Ha csak az Anyaszentegyház megkeresztelt (bár sajnos, korántsem teljes létszámban gyakorló keresztény) tagjait vesszük alapul, akkor is hatalmas embertömegről van szó. Vegyünk minden keresztényt egy-egy sejtnek, amelyek a legkülönbözőbb helyet foglalják el Krisztus titokzatos testében! Az, hogy ki pontosan hol foglal helyet ebben a testben, a talentumai (más szóval: képességei) döntenek el. Minden sejtre egyformán szükség van az egységes "szervezetben" (azaz az egyházon) belül. Isten a saját tetszése szerint osztja szét a talentumokat, de a képességeinkkel együtt sem vagyunk értékesebbek vagy értéktelenebbek a többi embernél, annál is inkább nem, mivel egymásra vagyunk utalva. Utóbbiból következik az egymástól eltérő egyéniségekből felépülő közösség egységének a szükségessége (az emberi test sejtjei is csak összehangoltan működhetnek, különben betegség lép fel a szervezetben).

Csakhogy a helyes önértékelésünket a legkülönbözőbb kísértések nehezítik: az árral sodródó többség nyomása ("ha nem tartasz velünk, akkor egy nulla vagy!"), a média ("valósítsd meg önmagad, legyél sikeres anyagiakban, státuszban, fitt, egészséges, népszerű, az ellenkező nem terén pedig hódító!"), elkényeztetés vagy durva (esetleg nyilvános) megaláztatás. A divat is félrevezető tud lenni.

A világban a bűn következményeként tapasztalható mind nagyobb és mind súlyosabb következményekkel járó romlás miatt egyre jobban bebizonyosodik az, hogy a stabil, lényegre törő és helyes önértékelés forrása egyedül a Szentlélek. A "ki vagyok én" kérdés megválaszolása napjainkban egyre nehezebb, mert a világ egyre kevesebb kapaszkodót kínál e téren is. De ne csodálkozzunk ezen, hiszen ahol a bűn szinte korlátlanul rombol, szétzilál mindent, tönkretesz embereket és egész közösségeket is fizikai és lelki értelemben egyaránt, ott az ilyen és ehhez hasonló fontos kérdésekre kapott "válaszok" is teljesen használhatatlanok lesznek a boldogságunk szempontjából.

Előbb-utóbb mindenki felteszi magában azt a kérdést, hogy ki is valójában ő. A kiegyensúlyozottságának érdekében pedig fontos, hogy erre ne a mind jobban és gyorsabban romló világtól kapjon választ, hanem (ha kell, másokon keresztül) éppen *Attól, Akinek* akaratából megfogant és a világra jött.

Minket ugyanis egyedül Isten ismer tökéletesen, éppen ezért erre a kérdésre csak Ő adhat megbízható választ. Aki többé-kevésbé ismeri saját magát (beleértve a képességeit is), az sokkal könnyebben áll ki saját magáért is és sokkal könnyebben el tudja dönteni, mit akar.

De hogyan fogjunk hozzá a kérdés megválaszolásához? Először is számba kell vennünk magunkban, hogy milyen talentumokat kaptunk. Azok összessége jelenti az egyéniségünket. Érdeemes figyelni arra is, hogy a Szentírás soraiból vagy a szentmisén hallott prédikációból mik szoktak bennünket megfogni. Információértékű számunkra az is, hogy rendszeresen visszatérő élethelyzetekben hogyan szoktunk viselkedni, mert ezek mögött is az egyéniségünk egy-egy szelete bújik meg: ugyanarra az élethelyzetre másképp reagálhat egy lobbanékony és másképp egy hidegvérű alkat.

Információértékűek a nekünk legjobban tetsző irodalmi művek, zenei, képzőművészeti alkotások vagy akár a filmek is, különös tekintettel a stílusirányzatra (természetesen minden kategóriában az építő és nem romboló hatású művekre célszerű támaszkodni). Forrásértékű e tekintetben valakinek egy kedvenc egyházi, keresztény éneke is. De még a beszédünk/írásunk stílusa, ill. a beszéd/írás során elhangzott szófordulatok is az egyéniség felé mutatnak. Az írás esetében a kézírásból egy jól képzett írásszakértő következtetni tud az illető egyéniségére is.

A fenti példák (amik az egyéniségünkből következnek) sora nem teljes, de így is elég támpontot nyújtanak ahhoz, hogy képet kapjunk önmagunkról. Figyeljünk arra is, hogy ha helytelenül viszonyulunk saját magunkhoz, akkor "beteg sejtéként" nem tudunk hatékonyan működni Krisztus titokzatos testében! Petneházy András

Milyen gyümölcsei vannak a szentségimádásnak?

Új kapcsolat az élet Igéjével: Az Ő jelenlétében megelevenedik az Ige, eszünkbe juttatja szavait, világosságot támaszt a szívünkben, és szeretni fogjuk a Szót. Bátorságot kapunk tőle mindannak tettekre váltásához, amit megértettünk a szavaiból.

Nagyobb önismeret: Ahhoz, hogy teljesíteni tudjuk a főparancsot, „szeresd felebarátodat, mint önmagadat”, ismernünk kell azt, akit szeretnünk kell. Igazi önismeretre csak szeretet-kapcsolatokon keresztül juthatunk. Jézussal való személyes kapcsolat sokat segít ebben. Ő nem vádaskodik, és nem ítél el. Bízik bennünk, és bízhatunk benne.

Aki szeretni akarja Istent és embertársait, annak meg kell ismernie és szeretnie önmagát emberi valóságában. Isten gyermekei, Jézus barátai, a Szentlélek szentélyei vagyunk. E kinyilatkoztatás szerinti önazonosságunk egészen más, mint ami a főnökeink, a házastársunk, az ellenségünk véleménye rólunk. Isten jelenlétében fölismerheted, ki vagy, és megünnepelheted szeretetben azt, aki vagy. Isten első ajándéka önmagunk számára mi magunk vagyunk. Már a világ teremtése előtt elhatározta szeretetében, hogy legyél. Ő szőtte össze a testedet anyád méhében. Minden idegszáladat, minden részedet szeretetből alkotta. Ha ebben a szeretetben ismered meg lényedet, akkor oda tudod adni önmagadat szeretetválaszként.

Varga László atya könyve alapján

ZÓD

ÜVEGHÁZ 2.

Az energiafelhasználás csökkentésére sok lehetőség van, ezek közül néhány könnyen elérhető, mások drágák és lassan térülnek meg. Először a kor szelleméhez igazolva lássuk a gyors és hatékony dolgokat. A háztartáson belüli lehetőségek közül az első, mindenki által ismert az izzók takarékosra cserélése, hamarosan úgy sem lesz másmilyen:). Spórolhatunk az áramon azzal, hogy kikapcsoljuk, amit nem használunk - hiába gyorsabb a hibernálásból felébreszteni egy számítógépet. Érdemes áramtalanítani, amit nem használunk. Akik még emlékeznek a fizikaórára, a tekercs önmagában fogyasztó. Csökkenti az áramfogyasztást az is, hogy a lehető legkisebb hőfokon megy a mosás. Más jellegű, mert a gázfogyasztást csökkenti, de szintén a háztartáshoz kapcsolódik, ha a főzéshez fedőt, vagy kuktát használunk, mert gyorsabban elkészül az étel.

K. M.

ESEMÉNYNAPTÁR

- Július 12-18. az ifjúsági közösség tábora Andocson
 Július 17. 9:30 gyerekmise
 Augusztus 9-12. felsős közösség tábora Szilvásváradon
 Augusztus 10-13. általános iskolás hittanos tábor Taron

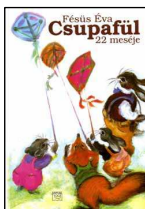
Ugyan idén már több célból tartottunk gyűjtést, mégis számítunk a hívek támogatására hittanosaink idei nyári táboraihoz is. Három tábor lesz: egy az általános iskolásoknak, egy az Ifjúsági Közösségnek és egy a Felső Közösségnek. A szülők anyagi helyzete idén sem könnyebb, ezért kérjük, aki teheti, az erre szánt összeget

Balázs atyának juttassa el július 10-ig akár személyesen, akár borítékban neki címezve a sekrestyébe, vagy a nevével feliratozott postaládájába (Fő út 91.). Az érintett családok nevében előre is köszönjük!
 Balázs atya

Elindult a Családos közösség új, saját honlapja! A közösség életéről, programjairól tájékozódni lehet a www.udvozlegy.hu oldalon.

Megújult egyházköztségünk honlapja is!
www.veresegyhaz.vaciegyszazmegye.hu

KÖNYVAJÁNLÓ

A Kairosz kiadónál megjelent **Fésűs Éva: Csupafül 22 meséje** című könyv történetei őszinték, kedvesek és fantasztikusan jók a gyermekek LELKIISMERET FORMÁLÁSÁRA! Szeretettel ajánlom óvodásoknak és kisiskolás korú gyerekeknek. A könyv Veresegyházon is megvásárolható.
 Lukács Péter

SZENTMISÉK TEMPLOMUNKBAN

Hétköznap18.30
Hétfő szentségimádás.....19.00
Csütörtök szentségimádás 19.00
Szombat.....08.00
Vasárnap08.00; 09.30; 18.00

Reggeli szentségimádás hétfőtől
csütörtökig 6.00; pénteken 5.00
órától, hétvégén 6.30-7.30-ig
(zsoltosma 6:30-tól)

Gyónási lehetőség minden mise előtti 15
percben, illetve előre megbeszélte
időpontban a plébánián is van gyóntatás.

Görög katolikus misék: minden
hónap 1., 3. és 5. vasárnapján 11.30

SZENTMISÉK ERDŐKERTESÉN

Szombat.....18.00
Vasárnap11.00

SZENTMISE ŐRSZENTMIKLÓSON

Vasárnap.....9.30

SZENTMISE VÁCBOTTYÁNBAN

Vasárnap11.00

KÖZÖSSÉGEINK

Ifjúsági közösség: péntek 19:30

Családos közösség: minden hónap
első szombat 17.30

Felnőtt közösség: minden szerda 19.00

Kalász közösség: minden hónap
második vasárnap délután

Szent Antal imaközösség: minden
hónap 13-án 17.30

Szent Anna Bibliakör: hétfő 10.00

Kórus: minden szerda 19 óra

Gitáros kórus: minden vasárnap 16.30

Karitás: minden hónap második
csütörtök 17.00

Útkeresők: minden kedd 19.00

Dicsőítő csoport: kéthetente szerdán
19.00

Rózsafüzér társulatok: minden hónap
első vasárnapja

Missziós Imaközösség: minden hónap
első vasárnap 16.00

Életige kör minden hónap 1. csütörtök
19 óra

Baba-mama minden csütörtök 10-12-ig

HIVATALI ÜGYEK

Bejelentkezni a keresztelőre a kívánt időpont előtt legalább **3 hónappal**
szükséges (a baba születésének várható időpontja előtt is el lehet intézni).
Bejelentkezés Lukács Péter állandó diakónusnál a 06-30-474-4549-es
telefonszámon.

Bejelentkezés az esküvőre minden év **március 1-ig**, Molnár Zsolt plébános
úrnál. Ha kérdése van, az 589-540-es vagy a 06-20-9104-509-es
telefonszámon lehet felvilágosítást kérni.

**Plébániai irodaügyelet a Szent Pio Otthonban munkanapokon 8-tól 15
óráig.**

Szent Pio Otthon könyvtárának nyitvatartása:

Minden hó első és második vasárnapján: 16.00-17.00-ig. Egyéb időpontban
előzetes megbeszélés szerint.

**A szentmise szándékok elolvashatók a falíújságon vagy a
sekrestyében!**

Kiadja a Veresegyházi Római Katolikus Egyházközség. Megjelenik havonta.

A kiadványért felelős Molnár Zsolt plébános.

(e-mail: molnar.zsolt@vaciegyhazmegye.hu)

Szerkesztőség: dr. Horváth György, Ferencz Zoltán

(e-mail: ferencz.zoltan@veresegyhaz.vaciegyhazmegye.hu)

Az újság elolvasható a www.veresegyhaz.vaciegyhazmegye.hu honlapon is.